

Rippon S.

Yoksullara seçenek dayatmak: canlı
organ pazarının zararı

*[Imposing options on people in poverty: the harm
of a live donor organ market]*

J Med Ethics. 2014 Mar;40(3):145-50.

Dr. Simon Rippon,
Oxford Uehiro Centre for Practical Ethics,
University of Oxford

Özet

Organ pazarı savunucularının argümanı: “Laissez-choisir/bırakınız seçsinler” Yoksulları gerçekten umursuyorsak onların organlarını satmasına izin vermeliyiz. Eğer yoksul satıcılar serbest pazarda gönüllü olarak organlarını satmaya karar verirlerse satışı engellemek onları, en azından kendi bakış açılarından, daha kötü bir hale getirecektir. Bu da aşırı paternalizmdir.

Dr. Rippon: Organ satışı için bu argüman bir hataya dayanır. Çünkü seçenek sunulduğunda organlarını satmanın yoksullar için iyi olacağını iddia etmek böyle bir seçenek sunmamanın daha iyi olduğunu iddia etmekle tutarlıdır. Pazarın yokluğunun yoksulları, en azından kendi bakış açılarından, daha kötü bir hale getireceğini kabul etmek zorunda olmadığımız için paternalist olmak zorunda da değiliz.

Ardından iddiasına, yoksulların organ pazarının sunulduğundan zarar göreceğine inanmak için güçlü teorik ve empirik nedenler olduğu, Bu zararın organ pazarını engellemek için tatmin edici temeller sağladığı ile devam ediyor.

Makale kurgusu

- Giriş
- Bu argüman neden organ satmanın kendinde yanlış olduğundan kaynaklanan bir argüman değil
- Bir seçeneğe sahip olmak nasıl zararlı olur?
- Bir organ pazarı yoksullara nasıl zarar verir?
- Düzenlemeler zararı önler mi? Hayır
- Bir organ pazarının zararının mahiyeti
- Alternatif nedir?
- Sonuç

Giriş

- Canlı vericilerden alınan organlar ve organ parçaları için yasal bir pazara izin verilmeli midir?

Julian Savulescu

- İnsanların, bedenlerinin bir parçasını satmak için karar verme hakkı olmalıdır. Eğer işgücümüzü satmamıza izin veriliyorsa, işgücü araçlarını neden satamayalım? Eğer vücudumuza zevk için zarar verme riskine izin varsa (sigara içmek, kayak yapmak) para için neden olmasın?... İnsanların bu kararları vermesini engellemek onların kendi yaşamları için en iyinin ne olduğuna karar veremeyeceklerine hüküm vermektir. Bu da en kötü formunda paternalizmdir.

Janet Redcliffe Richards ve ark.

- Böbrek satışına yönelik en yaygın itiraz satıcılar – açgözlü zenginlerden korunması gereken sömürülen yoksullar - adına ifade ediliyor. Ancak, satıcılar satmaya istekliler ve bu uygulamayı kendileri için en iyi seçenek olarak görüyorlar. Bize bir böbrek satmak ne kadar kötü görünüyorsa, satıcılara organlarını satma ihtimalini ortadan kaldırmak o kadar kötü görünür.
- ... Sömürüye yasaklayarak son vermek, gecekonduların mahallelerine gecekondularını dozerlerle yıkarak son vermek gibidir, bu şekilde kötülüğü sadece kurbanlar için işleri daha kötü hale getirerek sonlandırabilir. Eğer sömürülenleri korumak istiyorsak bunu sadece onları örselenebilir hale getiren yoksulluğu ortadan kaldırarak, bunu başaramıyorsa ticareti kontrol ederek önleyebiliriz.

Gerald Dworkin

- ... son noktada bu mevcut adaletsizlikte yoksul insanların kendi iyiliklerini artıracaklarını düşündükleri seçimler yapmalarını reddetmek... bu bana paternalist görünüyor

Sarah McGrath

- Bizce hiç kimse ya açlık ya organ satmak arasında seçim yapmak zorunda kalmamalıdır. Fakat bu durumu korkunç hale getiren söz konusu malı satmanın insanların sahip olduğu bir seçenek olması değildir. Tersine korkunç olan insanların diğer seçeneklerden veya teşviklerden yoksun olmasıdır.
- Gelin bir kişiyi ona daha fazla seçenek sunarak daha kötü bir hale getirmenin mümkün olup olmadığını soralım. Açlıkla karşı karşıyaysak ve biri organ ticareti gemisiyle gelip bize kurtulmanın tek yolunun böbreğimizi satma şansı olduğunu söylese bu bizi daha kötü bir hale getirir mi? Sezgisel olarak hayır. Dehşet verici seçimlerin değerlendirilmesi, insanların sahip olduğu seçenekleri sınırlamaya yönlendirmez.

Rippon, ilk değerlendirmede yasal organ pazarına g¼c¼l¼ savunular sağlayan bu önc¼lleri Őöyle sıralıyor:

- P1. Eğer serbest pazar olsaydı organlarını satmayı seğecek yoksul insanlar kendilerine açık tüm diğer seçenekleri daha kötü saymak zorundadır
- P2. Bazılarının en iyisi saydığı seğeneği ortadan kaldırırsak, onları, en azından kendi bakış açılarından, daha kötü bir duruma getiririz.
- P3. Eğer bir politika bazılarını, en azından kendi bakış açılarından, kötü bir duruma getirirse başka türlü bir yargıya varmak ve onlar adına bir politika yapmak paternalizmdir. Bu Şekilde paternalist olmamalıyız.

Sonuç olarak, serbest pazarda organlarını satmayı seğecek yoksulların iyiliği varsayımıyla organ pazarını yasaklamamalıyız!

Bırakınız seçsinler

(Laissez-Choisir) argümanı

- Savunucuları bırakınız yapsınlar (laissez-faire) tarzında tamamen devlet düzenlemesinden bağımsız bir organ pazarını savunan serbest pazar kapitalistleri olmak zorunda değildir.
- Savundukları fikir: Eğer biz potansiyel satıcıların durumu hakkında endişeleniyorsak, o zaman onlara bu seçeneği vererek satıp satmamak konusunda kendileri için seçim yapmalarına olanak verecek refahçı ya da antipaternalist gerekçeler olduğudur.

Rippon'a göre:

- Bırakınız Seçsinler argümanı başarısızdır. Çünkü "Bazılarının en iyisi saydığı seçeneği ortadan kaldırırsak... onları daha kötü bir duruma getiririz" ikinci öncülü yanlıştır.
- Aslında yoksul insanların iyiliği için organ pazarının yasaklanması gerekir.

Bu argüman neden organ satmanın kendinde yanlış olduğundan kaynaklanan bir argüman değil

- Organ satışının kendinde yanlış olduğunu düşünebilirsiniz. Aynı zamanda insanlar hatalı olarak iyi olacağını düşündükleri oysa kendinde yanlış olan aktivitelere kalkıştığında onları engellemek adına paternalizmin haklı çıkarılabildiğini de düşünüyorsanız bırakınız yapsınlar argümanı sizin için ikna edici olamaz.

İtirazım organ satışının kendinde yanlış olduğu iddiasına dayanmıyor!

- Rippon: “Organ satışının kendinde yanlış olduğuna inanmak için hiçbir iyi gerekçe bilmiyorum. Gerçekten organ satmanın yanlışlığına ilişkin eşit şekilde onları bağışlamaya karşı kullanılmayacak herhangi bir makul açıklama bulmak çok zordur. Bu iki tür eylem organları vermenin özgeci nedenlerle gerekçelendirilmesinde ayrılır. Satmak için özgeci nedenler olmayabilir, fakat genel olarak özgeci olmayan nedenlerle eylemde bulunmak kendinde yanlış değildir. Ahlaken organları bağışlamak satmaktan daha iyi olsa da, bu nedenle satmayı tamamen yasaklayarak bağışı desteklemek, böyle yapmanın maliyeti yetersiz organ miktarından dolayı binlerce masum insanın yaşamının kaybıyla ölçüldüğünden, mantıksızdır.” Bu nedenle yazar organ pazarına ilişkin bu itirazı bir yana bırakıyor.

Bir seçeneğe sahip olmak nasıl zararlı olur?

Örneğin bir seçeneğin eklenmesi doğru karara ulaşmak için gerekli olan gerekçelendirmeyi daha zor veya maliyetli hale getirebilir.

Kalp krizinden yakınlık İngiltere’de acili arasam ve operatör bana hangi acil hizmete ihtiyaç duyduğumu sorsa. Bir ambulans istesem hangi model araç gönderileceğine ilişkin daha ileri sorular sorulmayacaktır. Eğer bana seçenekler sunulursa, belki benim için bana varsayımsal olarak gönderilecek olandan daha iyi olacaktır– örneğin Ford marka bir araç Mercedes’ten daha güvenilir, daha hızlı, benim acil durumum için daha iyi donatılmış olabilir. Fakat benim alternatif ambulansların oransal üstünlüklerine ilişkin sınırlı bilgim var ve zorlayıcı koşullarda en iyi seçeneği seçme şansım çok yüksek değil. Eklenen her olasılık açıkça daha maliyetli ve seçenekler arasında seçim yapmak için daha fazla zaman ve kaynak gerekecek, kararımın en iyi seçenek olma şansı daha fazla seçenek eklendikçe azalacaktır.

Ek seçeneklere sahip olmak «makul bir seçim yapma yeteneğini etkilemediği sürece» her zaman iyi midir?

- İnsanlara bir seçenek sunmanın, karar vermelerini etkilememesine rağmen, onlara zarar verebileceği önerisi mantığa aykırı görünür. Çünkü ek seçeneklere sahip olmanın makul seçim yapma yeteneğini etkilemediği sürece her zaman iyi olduğu ya da en azından kötü olmadığı yaygın kabul gören bir argümandır.
- Fakat bu varsayım hatalıdır!
- Çünkü yasal organ pazarının kurulması ile, organ satma seçeneğine sahip olmak, yoksullar arasında yaygın olacağı öngörülen bazı şartlarda, bireylerin bu seçeneği seçmekten ya da semediğinden dolayı sorumlu tutulmasıyla sonuçlanabilir.
- Yoksullar organlarını satmaktan sorumlu tutulmaktan zarar görecektir.
- Yani biz yoksullara organ satma seçeneğini ellerinden almakla değil onlara organ satma seçeneği sunup - öngörülen zararlara maruz bırakarak- zarar veririz.

Ek seçeneklere sahip olmak makul karar verme yeteneğini etkilemediği sürece dahi her zaman daha iyi değildir

- Kendinize daha az seçenek sunulmasını istemek için stratejik nedenleri de içeren çeşitli nedenleriniz olabilir.
- Örneğin kırsal bir bölgedeki bir benzin istasyonunda çalışan kasiyer, gece yarısı yapılacak bir soygun için savunmasız durumdadır. Bu kasiyer için (bu bilgiyi belirgin şekilde gösteren bir işarete sahip olarak) kasanın anahtarına sahip olmamak, onu açma seçeneği veren bir anahtara sahip olmaktan daha iyidir.
- Anahtara sahip olmak kasiyeri tehditlere karşı savunmasız hale getirecek ve benzin istasyonu soyulmaya değer olacaktır.

Ek seçenekler, kullanılsa bile, kendinizi içinde bulduğunuz durumun ya da sahip olduğunuz seçeneklerin yapısını olumsuz olarak değiştirebildiği için kötü olabilir.

- Örneğin çok az bir haftalık ücretle geçinenler için hayatın nasıl olduğunu gözlemek amacıyla (belki de çok az ücretin mükemmel şekilde uygun olduğu ve azaltmanın çok da kötü olmadığını göstermek için) belirli bir süre için kılık değiştiren orta sınıf bir gazeteci düşünelim. Haklı şekilde gazetecinin durumunun çok az bir ücretle çalışan normal bir kişinin durumuyla doğrudan karşılaştırılamayacağına işaret edilecektir. Çünkü gazeteci her zaman güvenli orta sınıf yaşantısına dönme seçeneğine sahiptir. Bu seçeneğin varlığı hiçbir zaman kullanmasa da gazeteci için sakıncalıdır, çünkü gözlediği insanların yaşantısını gerçekten anlama yeteneğini zayıflatır.

Dışlama (Crowding out) etkisi

- Richard Titmuss “The Gift Relationship: From Human Blood to Social Policy (1970)” kitabında karşılaştırmalı olarak kan bağış sistemi inceler. Kan satışı seçeneğinin sunulmasının bağış için özgeci motivasyonları dışladığı (crowding out) sonucuna varır.
- Eğer değişiklik sadece kanın satışına izin veriyor ve daha önce yapıldığı şekilde bağışlanmasını engelleyecek bir şey yapmıyorsa bu etki neden kaynaklanır?
- Kan satışı insanlara sadece mali ödüllendirme ek seçeneğini sunuyor fakat buna katılmak istemeyenlerin durumunu almamayı seçebilecekleri yeni bir seçenek eklemek dışında değişmeden bırakıyor.
- Fakat bu bakış ek seçeneklerin sahip olunan seçeneklerin yapısını değiştirebileceğini dikkate almıyor. Oysa kan, ticari bir mal gibi alınıp satılabiliyorsa o zaman hediye olarak sağlamanın etkisi sadece alıcıyı aynı şeyi satın alma maliyetinden kurtaracaktır. Böyle bir hediye herhangi bir fiyata alınıp satılamayacak yaşam kurtarıcı bir hediye kadar önemli değildir.
- Bu nedenle kanı ticarileştirmenin insanların özgeci motivasyonlarına mali motivasyonları eklemekten öte onu sağlayacak özgeci motivasyonları azaltabileceği gerçeği şaşırtıcı olmamalıdır.

Ek seçeneklere sahip olmak kötü olabilir mi?

- Ek seçeneklere sahip olmamayı tercih etmek için stratejik nedenler olabilir (kasiyer örneği)
- Ek seçenekler eskilerin yapısını değiştirebilir (dışlama etkisi)
- Dolayısıyla ek seçenekler onlara sahip olanlar için karar verme kapasitesini etkileyip etkilemediğinden (acil örneği) bağımsız olarak kötü olabilir.

Organ satışına uyarlandığında:

- Pazardaki belirli işlemin, işlemdeki tüm katılımcılar kullanmasalar bile, onları daha iyi bir hale getireceği doğru bile olsa, pazara izin vermek bazı kişilerin makul durumda seçmeyecekleri seçenekler sağlar / hatta dayatır. Böyle seçenekler dayatmak da onlara zarar verebilir.
- Yalnızca organ pazarının dayatacağı seçeneklerin bile yoksullara zarar verebilme olasılığı «Bırakınız Seçsinler» argümanının ikinci öncülünün hatalı olduğunu göstermeye yeterlidir.
- Yoksul insanların organlarını satma seçeneğine sahip olup satmamaları onları için daha kötüdür. Organlarını satma seçeneğine sahip olup satmaları daha iyidir ve en iyisi bu seçenekten yoksun olmaktır.
- Üstelik yoksul insanlar bu seçenek olmaksızın daha iyi olacakları yargısına da varabilirler. Bu nedenle organ pazarına karşı çıkış paternalizme dayanmak zorunda değildir.

Bir organ pazarı yoksullara nasıl zarar verir?

- Organ pazarının sunulduğu aksi takdirde sahip olunamayacak bir para elde etmeye izin verecektir. Bu durumda bu seçeneğin sunumu organlarımızla ve birbirimizle ilişkilerimizin normlarını kökten şekilde değiştirecektir. Şu anda organlar genel olarak sahipleri için mali bir değere sahip değildir. Fakat eğer organlar para için kolaylıkla alınıp satılabilirse metalaşmış olacaklardır ve doğal olarak sosyal ve yasal taleplere ve piyasadaki diğer işlemlerimizi yöneten sorumluluklara maruz kalacaklardır.
- Örneğin mevcut durumda kiranızı ödeyemiyorsanız seçenekleriniz şunlardır: sahip olduğunuz bazı şeyleri ya da yeni bir iş bulup işgücünüzü satabilirsiniz. Pek çoğumuzun her şey böyle kaldığında gerçekçi şekilde sahip olmadığı (bu nedenle dikkate almak zorunda kalmadığı) bir seçenek gelir artırmak için bir organ satmaktır. Bunun anlamı satacak herhangi bir şeyiniz yoksa ve bir iş bulamıyorsanız kimsenin sizi kiranızı ödemek için böbreğinizi satmadığınızdan dolayı eleştiremeyeceğidir. Eğer organlar için serbest pazara izin verilirse ve yaygınlaşırsa pazardaki diğer ekonomik kaynaklar gibi organlar da kısa zamanda ekonomik bir kaynak haline gelecek mali ihtiyaçlar ortaya çıktığında sizden basitçe organlarınızı satmanız beklenebilecektir.
- Böylece yeni seçeneğimiz kolayca sosyal ve yasal bir talep haline gelebilir.

Rippon'un argümanı:

- Eğer organ satışına izin verilirse yoksul insanlar borçlandıklarında ve kendilerinin veya ailelerinin temel ihtiyaçlarını karşılamak için paraya ihtiyaç duyduklarında, tahmin edilebileceği gibi, organlarını satarak faturalarını ödemeleri için sosyal ve yasal baskılarla karşılaşabilirler.

Sosyal ve yasal baskılar ?

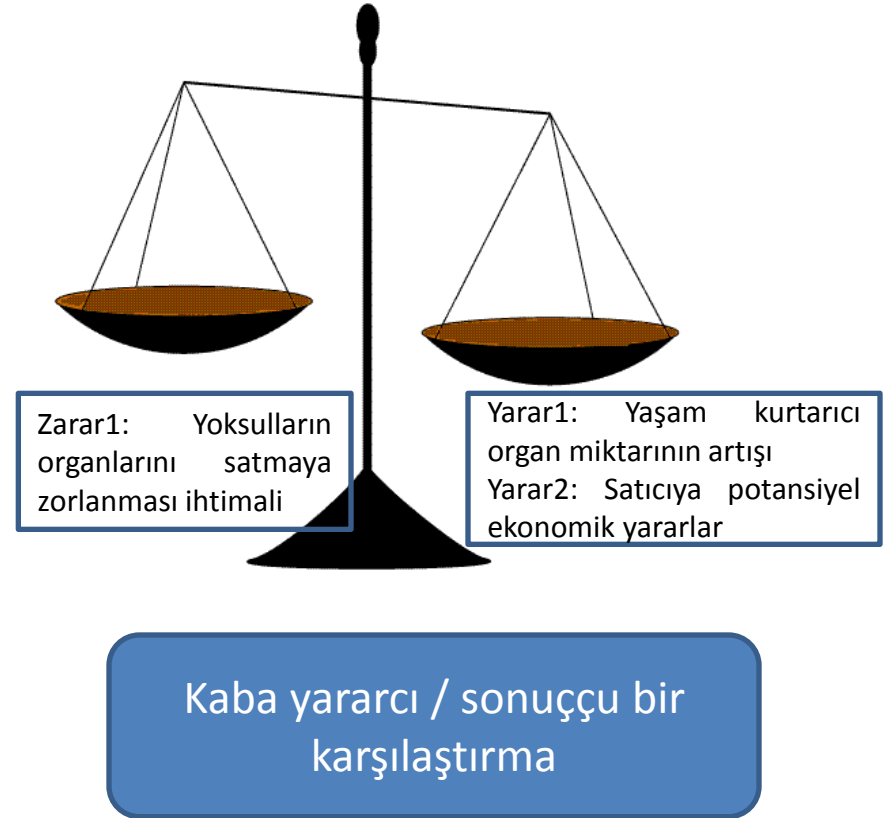
- Bir kez “fazla” organlarımızın ve organ parçalarımızın ticarileştirilebilecek gereksiz mülkler olduğunu kavramlaştırırsak bunu ekonomik açıdan gerekli olduğunda satmazsak ödememiz gereken sosyal ve yasal maliyetler izleyecektir. Aynen çalışabilecekken çalışmazsak ödeyeceğimiz yasal ve sosyal maliyetler gibi. Bu durumda aşağıdaki soruları sorabiliriz:
- Yoksullar satmamayı tercih edecekleri bir organları varsa işsizlik sigortası veya kamu yardımlarından yararlanabilecekler mi?
- Vergilerini, nafaka veya kiralalarını ödemek için yasal olarak organlarını satmaya zorlanabilirler mi?
- Toplum bunları karşılamak için sağlıklı “fazla” organlarını kolayca satabilecekken temel ihtiyaçlarını karşılamak için hayırseverlerden destek bekleyenlere nasıl bakacaktır?
- Bu potansiyel zararlar aynı zamanda başka şeylerin metalaştırılmasını önlemeyi amaçlayan yasalara da temel sağlar. Örneğin seks işçiliğine, çocuk satışına (çok sevilecekleri yuvalar dahi olsa) karşı yasalar gibi.
- Sorulması gereken şudur: Pazara izin vermek herkese satması için seçenek mi dayatır?

Goyal ve ark. JAMA 2002.

- Chennai, Hindistan'da ortalama 6 yıl önce böbreğini satmış 300 kişiyle yapılan araştırma;
- Katılımcıların %96'sı borçlarını ödemek için organlarını satmış,
- Ortalama 1000 dolar kazanmışlar,
- Uzun dönem fayda için çok az kanıt bulunmuş,
- Ortalama aile gelirleri nefrektomi sonrası üçte bir azalmış,
- Dörtte üçü araştırma yapıldığı sırada hala borçlu imiş,
- %79'u başkalarına böbrek satmayı önermiyor.

Organ pazarına izin vermenin gerçekte yoksullara önemli zarar vereceğine ikna olduğumuzu varsayalım

- Böyle bir zarar size göre yaşam kurtarıcı organ miktarının artışı ve satıcıya potansiyel ekonomik yararlardan daha ağır olmayabilir.
- Potansiyel olarak geniş yaşam kurtarıcı yararlar elde etmenin tek aracı olsa ve satıcıların kendileri ekonomik yarar sağlasa bile bir organ pazarına izin vermeden önce organlarını vermeleri için yoksul insanları sosyal ve yasal baskılarla önemli zarara bırakma hakkımız olup olmadığını sorgulamalıyız. Rippon bir kişiyi kaçırıp organlarını alarak beş kişiyi kurtarmaya hakkımız olmadığı gibi böyle bir hakkımız da olmadığını iddia ediyor.

Düzenlemeler zararı önler mi?

- Uygun şekilde düzenlenmiş bir pazara izin verilebilir. Fakat düzenlemenin organ miktarını korurken söz konusu baskıyı nasıl önleyeceğini görmek zordur. Organ için yüksek bir asgari fiyat belirlenebilir. Bu Chennai'de görülen sömürünün yalnızca bir türünü önleyebilir, organını satan herkes gerçekten tatmin edici bir telafi alabilir. Ancak bu öneri bazılarının dış baskılardan bağımsız özgür bir seçimden çok ekonomik umutsuzluktan dolayı organlarını satması sorununa işaret etmez.
- Belki de organını satma seçeneği verilenleri ekonomik baskı altında olmayanlarla, örneğin belirli bir gelir yüzdesinin üstünde olanlarla sınırlandırabiliriz. Sorun uygunluk eşiğini nerede çizeceğimizdir. Ancak gelir seviyesi yüksek olanlar da bazen umutsuz ekonomik koşullarda olabilirler. Eğer uygunluk eşiğini riski büyük ölçüde önleyecek bir yere çekersek o zaman da bir pazar sisteminin mevcut olandan daha fazla organ sağlamasını beklemek mantıksız olacaktır. Özellikle «dışlama etkisinin önemi düşünüldüğünde».
- Organlarını satmak isteyenlerin motivasyonu genellikle tatiller, uçuş dersleri ya da iyi şaraplar elde etmek değil ekonomik çaresizliktir. Yoksul insanların pazara girişine izin verildiğini fakat özel düzenlemelerle organlarını satmak için sosyal ve yasal baskılardan uygun şekilde korunduklarını düşünelim. O zaman önemli kısmının organlarını satmak için harekete geçip geçmeyeceği belirsiz hale gelir. Geliri borçlarını ödemek için kullanmalarına izin verilmeseydi ya da geliri kullanmaya ihtiyaç duymasalardı Chennai'dekilerin kaç tane böbreklerini satardı?

Hayır!

Bir organ pazarının zararının mahiyeti

- Yazarın iddiası “organ alıp satmanın yanlış olduğuna” veya satıcılar için organ kaybının kötü olduğu veya onlara zararlı olduğuna da dayanmıyor. Sadece bir organı satmak için sosyal ve yasal basılara maruz kalmanın zararlı olduğu iddiasına dayanıyor. Böyle zararlara yol açabileceği öngörülen bir sisteme izin vermemeyi makul hale getirecek şekilde zararlıdır.
- Sosyal ve yasal olarak X'e zorlanmanın zararlı olması buna rağmen X yapmanın yanlış olmaması ve hatta X yapmanın genellikle yapanlara zarar vermemesi gayet tutarlıdır.
- Farklı bir örnek alalım: ünlülerle seks yapmak (genellikle) kişiye zarar vermez. İnsanların ünlülerle seks yapması yanlış değildir. Fakat ciddi bir sosyal ve yasal baskıyla bir ünlüyle seks yapmaya zorlanan bir kişi zarar görecektir.

Argüman serbest pazarda satmak zorunda kalınan her şeye genellenemez!

- Ekonomik nedenlerle bir organ satmaya yasal ve sosyal olarak zorlanmak, başka şeyleri satmaya zorlanmaktan daha kötüdür. İnsanların her şeyi satmasına izin vermek bazılarının –özellikle yoksul insanların- sosyal ve yasal olarak satışa zorlanmasına yol açacaktır.

Organ satmaya zorlanmanın diğer şeylerle, örneğin mülk veya işgücü ile kıyaslandığında daha kötü olmasının nedenleri nedir?

1. *Bedenimize müdahaleyi kontrol etme hakkı ayrıcalıklı olarak önemlidir.* Tıbbi müdahalede onamın, tecavüzü dehşet verici bir suç olarak kabul etmenin, belirli fiziksel işkence şekillerini tüyler ürpertici bulmanın nedeni budur. Burada söz konusu olan fiziksel eylemler değil bizim bedenimize fiziksel müdahaleyi reddetme kontrolümüzün olmasıdır. Bu durum neden devlet yaptırımıyla canlı vericilerin organlarını yeniden dağıtma politikasının asla desteklenmeyeceğini açıklar. Tersine organ bağıışı gönüllü olduğundan ve kaynakların yeniden dağıtımı için vergilendirme zorlayıcı olsa da vücut parçalarımızı değil mülkiyetimizi hedeflediğinden toplum tarafından desteklenir.
2. *Fiziksel riskler.* Organ satışında küçük fakat önemsiz olmayan yaşamsal risklerdir. Nefrektomi için 1/3000 mortalite ve daha yüksek morbidite riski bulunur. Organ bağıışında olduğu gibi insanların eylemleri bütünüyle özerk seçimlerden kaynaklandığı sürece belirli riskleri almalarına izin vermek makuldür. Fakat aynı riskleri sosyal veya yasal baskılarla almaları onlara zarar verebilir. Bazen bu risklerin uygulanması haklı çıkarılabilir. Örneğin bir ülke haklı bir savaşta ise ve askere alınmak gerekliyse fakat bu koşullara bağılı olacaktır ve risklerin adil dağılacaktır. Oysa organ pazarı ile fiilen tüm zorlamayı yoksullara yükleyerek paylaşdırmak adil görünmüyor.

Alternatif nedir?

- Canlı vericiden organ satışını yasaklamaya devam ettiğimizde bu yasak organ miktarını sınırlamaya devam edecektir. Potansiyel alıcılar için tek umut aile üyeleri ve arkadaşlardan karşılığı verilmemiş bağış olacaktır. Bu da aile üyeleri ve arkadaşlar için çok büyük bir sosyal baskı ve yoksulları korumak için düşünülen ekonomik baskı kadar kötü değil midir?
- Rippon, böyle baskıların da kesinlikle zararlı olduğu fakat eğer satışa genel olarak izin verilirse yoksulların katlanmak zorunda olduğu baskılar kadar zararlı olmadığı yanıtını veriyor.

Çünkü;

- (1) Ailesel baskılar daha küçük bir grup için geçerlidir ve ailesel baskılar bağış için sadece ihtiyaç duyanların yakın çevresine olacaktır. Fakat organ metalaştığında sosyal ve yasal baskılar genellikle tüm yoksullara uygulanacaktır
- (2) Ailesel baskılar organlarımız metalaşmamış olduğundan daha ölçülüdür. Satış yasağı bedenimizin fiziksel müdahaleye karşı bütünüyle özerk şekilde kontrolü değerinin sosyal ifadesi olduğundan vericileri baskıdan uzak tutacaktır. Bazı aile üyeleri baskı kurmaya gayret edebilir fakat onların duruşu / tutumu geniş sosyal gruplarca desteklenmeyecektir. Çünkü organ bağışının bireylerin uygunsuz baskıdan bağımsız kendi kararları olması gerektiğini bilirler.
- (3) Mevcut durumda herhangi bir ailesel baskı büyük oranda halden anlayan tıp profesyonellerince, örneğin onam vermeyen bireylerin tıbbi nedenlerle uygun olmadığını söyleyerek ortadan kaldırılabilir. Doktorun X'in organ vericisi olarak uygun olmadığını söylemesi X'in özgürce onam vermemesinden de kaynaklanabilir. Bununla birlikte bu tür şüpheli raporlar pazar sisteminde ağırlığını kaybeder. Üstelik tıp profesyonelleri de organ satışını yasaklanmadığı ve bir hoşnutsuzluğu ifade etmediği için isteksiz vericileri baskıdan korumaya daha az istekli olabilirler.
- (4) Rippon, organ satışına karşı değil, organlar için baskı ortaya koymayan mali olmayan teşvikler kabul edilebilir, hatta organ miktarını artırmak için etkili olabilir, organ miktarının sınırlılığını ve aile üyelerine baskıyı azaltabilir. Kan temininde son araştırmalar da mali olmayan teşviklerin kan bağışını artırdığını ve dışlama etkisini azalttığını hatta ortadan kaldırdığını göstermiş. Böyle yenilikçi fikirler hem vericilere baskı olasılığının tehlikelerine hem de dışlama etkisine duyarlı olarak canlıdan organ bağışını teşvik edebilir. Araştırılması ve karşılanması gereken bunlardır.

Sonuç

- Yoksulları zarardan korumak için yasal organ satışına izin verilmemelidir. Bu bir paternalizm türü değildir.
- Sunulan argümanlar demokratik karar verme sürecini kesintiye uğratmaya değil, felsefi bir argüman sağlayarak etkilemeye çalışmaktadır. Argüman ikna edici olsa da olmasa da insanlar organ satış sistemini yasal organ pazarından zarar görüp görmemelerine göre oylamalılardır.
- Yoksullara verilecek gösterilen potansiyel zararlar organ satışını yasaklamak için belirli temel sağlamayabilir, ancak buna izin veren «Bırakınız Seçsinler Argümanının» bir hataya dayandığı reddedilemez.
- Yoksul insanların, diğerlerinin kendilerine yasal seçenekler dayatmamasını tercih etmek için nedenleri olabileceğini yadsımak da paternalizmdir.